

Ang Basahon ni Daniel - Numero Singkwenta'y Siete

Pagbutyag sa mga Propetikong Tinagoan sa Pinadayag: Usa ka Panaw Pinaagi sa mga Panagna sa Katapusang Panahon

Jeff Pippenger
2024-01-21

Ang tanang mga manalagna naghigot mahitungod sa katapusan sa kalibotan, ug ang tanang mga taga nagtagbo ug nagtapos diha sa basahon sa Pinadayag. Sa basahon sa Pinadayag, ang mao ra nga linya gipadayon sama sa basahon ni Daniel, kay sila mao ra nga basahon. Kining tanang mga prinsipyo sa taga lig-on nang natala sa nangaging mga artikulo. Sa basahon sa Pinadayag, gipahibalo kita nga sa dili pa matapos ang panahon sa pagsulay adunay usa ka taga nga gitimrihan nga pagaablihan. Kining mga artikulo naglatid sa mga elemento sa taga nga may kalabutan sa mensahe diha sa basahon sa Pinadayag nga karon pagaablihan na. Ang mensahe dili usa lamang ka nag-inusarang kamatuoran sa taga, ug ang matag elemento sa mensahe nga karon pagaablihan nahisakop sa kategoriya sa Pinadayag ni Jesu-Cristo.

Ang mensahe giablihan sa dili pa ang pagtapos sa panahon sa pagsulay, sa dihang ang “panahon haduol na.” Ang mga basahon ni Daniel ug Pinadayag, inubanan sa komentaryo gikan sa mga sinulat sa Espiritu sa Taga, maoy tino kaayo mahitungod sa pamaagi nga nalambigit sa pag-abli sa usa ka mensaheng matagnaon. Ang Leon sa banay ni Juda mao ang nagpatuman sa pag-abli, ug sa iyang pagbuhat niini siya naggamit ug usa ka sinukod nga pamaagi sa pagpresentar sa mensahe. Iyang madawat ang mensahe gikan sa Amahan, nga gihulagway nga nagkupot sa Biblia ingon nga kini tinimrihan ug pito ka mga selyo. Ang Leon sa banay ni Juda, nga mao usab ang gamut ni David ug ang Cordero nga gipatay, mokuha sa basahon gikan sa Amahan ug magatangtang sa mga selyo.

Dayon gihatag ni Jesus ang mensahe kang Gabriel, nga uban sa ubang mga manulonda nagpadala sa mensahe ngadto sa usa ka propeta nga misulat sa mensahe ug mipadala niini ngadto sa mga iglesia. Sa dihang haduol na ang panahon sa pag-abli sa tinimrihang mensaheng matagnaon, ang pag-abli sa maong mensaheng matagnaon mopahinabo ug usa ka tulo-ka-lakang nga proseso sa pagsulay, nga mosulay niadtong anaa sulod sa mga iglesia nga mao ang gitumong nga mamiminaw sa sinulat sa propeta; ug pinasikad sa tagsatagsa nilang tubag, ilang matino kon sila ba anaa sa usa sa duha ka mga hut-ong. Kadtong midawat sa pagdugang sa kahibalo nga mapahinabo sa mensaheng giablihan mailhan ingon nga mga “maalamon,” ug kadtong wala modawat niini mailhan ni Daniel ingon nga mga “dautan,” ug ni Mateo ingon nga mga “buang”.

Kining tanang mga butang nga may kalabutan sa pagbukas sa katapusang tinagong profesiya gihisgutan ug gipatumbok sa bersikulo nuwebe sa Pinadayag disiyesiyete, kay kini nagaila sa usa ka elemento sa Pinadayag ni Jesu-Cristo nga mosulay sa duha ka matang sa mga magsisimba. Gibuhat kini pinaagi sa pag-ila nga ang “manggialamon” mao ang makasabot sa mensahe nga

mosunod sa pasidaang timaan sa maong bersikulo.

Ug ania karon mao ang hunahuna nga may kaalam. Ang pito ka ulo mao ang pito ka kabukiran, nga sa ibabaw niini nagalingkod ang babaye. Ug adunay pito ka mga hari: ang lima nangapukan na, ug ang usa ania na, ug ang usa wala pa moabot; ug sa diha nga siya moabot, kinahanglan nga magpabilin siya sa hamubo nga panahon. Ug ang mapintas nga mananap nga kaniadto mao, ug karon wala na, mao gayud ang ikawalo, ug siya gikan sa pito, ug moadto sa pagkalaglag. Pinadayag 17:9–11.

Ang “hunahuna nga may kaalam” mao ang hunahuna sa “maalamon.” Ang “maalamon” nakasabut sa pagdugang sa kahibalo, ug ang pagdugang sa kahibalo nga girepresentahan diha sa sunod sa timailhang propetiko, nga nagaila sa usa ka kamatuoran nga pagasaboton sa mga maalamon ug isalikway sa mga daotan, mao ang kamatuoran nga nalangkit sa mga gingharian sa tagna sa Biblia nga gipadayag sa mga bersikulo nga nagsunod. Kining mga bersikulo maoy nagrepresentar sa katapusang hulagway sa mga gingharian sa tagna sa Biblia, ug ang gibuklad sa katapusang mga adlaw mao nga kadtong walo ka mga gingharian girepresentahan usab diha sa unang hulagway sa mga gingharian sa tagna sa Biblia sa Daniel kapitulo dos.

Ang pagpadayag sa kamatuoran nagbarug sa limitado nga panglantaw sa mga gingharian sa tagna sa Biblia nga maoy naglangkob sa usa sa mga mutya ni Miller, apan kini misidlak nga napulo ka pilo nga mas hayag, kay kini nagbaton ug labi pang daghang kamatuoran kay sa nasabtan sa mga Millerite gikan sa ilang limitado nga punto sa kasaysayan, ug kini nagrepresentar ug usa ka pagsulay sumala sa girepresentar sa gidaghanon nga “napulo,” ug pinaagi sa pasidaang suga sa pasiunang pahimangno nga “ania ang hunahuna nga may kaalam,” nga sa paagi sa tagna gihubad ingon nga, ang mosunod nga kamatuoran mosulay sa mga iglesia nga pagapadad-an sa mensahe nga mabuksan na diha-diha sa dili pa ang pagtapos sa panahon sa grasya.

Diha sa Pinadayag 17 si Juan gidala ngadto sa kamingawan sa usa ka libo duha ka gatus ug kan-uman ka tuig nga kangitngit sa kapadohan. Gibutang siya sa mismong katapusan nianang panahona sa 1798, nga mao ra ang mao rang kasaysayan diin gibutang siya sa Pinadayag 13.

Ug mitindog ako ibabaw sa balas sa dagat, ug nakita ko ang usa ka mapintas nga mananap nga misaka gikan sa dagat, nga may pito ka ulo ug napulo ka sungay, ug diha sa iyang mga sungay may napulo ka korona, ug diha sa iyang mga ulo ang ngalan sa pagpasipala. Pinadayag 13:1.

Ang “balas sa dagat” nagrepresentar sa 1798, kay kini nagrepresentar sa historikal nga punto sa pagtan-aw diin gipakitaan si Juan sa kapapahan (ang mananap sa dagat) sa nag-agi nga kahimtang, ug sa Estados Unidos (ang mananap sa yuta) nga nagatindog, ug sa katapusan nagsulti ingon sa usa ka dragon diha sa haduol nang moabot nga balaod sa Domingo. Unya ang mananap sa yuta mopugos sa kalibotan sa pagdawat sa “hulagway sa mananap,” nga mosulti ug mopatuman sa lehisasyon sa Domingo ibabaw sa tibuok kalibotan.

“Sa panahon nga ang Kapapahan, nga gihukasan sa iyang kusog, napugos sa paghunong sa paglutos, nakita ni Juan ang usa ka bag-ong gahum nga mitungha aron mosangyaw pag-usab sa tingog sa dragon, ug mopadayon sa mao rang mabangis ug mapasipalahong buhat. Kining gahuma, ang ulahi nga makiggubat batok sa iglesia ug sa balaod sa Dios, gihulagway pinaagi

sa usa ka mananap nga may mga sungay nga sama sa karnero. Ang mga mananap nga nag-una kaniya mitungha gikan sa dagat; apan kini mitungha gikan sa yuta, nga nagrepresentar sa malinawon nga pagtungha sa nasud nga gisimbolo niini—ang Tinipong Bansa sa Amerika.” Signs of the Times, Pebrero 8, 1910.

Gidala si Juan ngadto sa mao rang panglantaw sa kasaysayan aron madawat ang katapusang pagpresentar sa mga gingharian sa tagna sa Biblia diha sa kapitulo disi-siyete. Samtang nagtindog niadtong panglantawa, ang mga gingharian gipresentar. Una siyang gipahibalo nga ang mananap nagkontrolar sa simbahan ug sa estado, kay siya nagalingkod ibabaw dili lamang sa pito ka ulo, kondili usab sa pito ka bukid. Ang paglingkod sa dakong bigaon nagaila nga siya mao ang nagsakay sa mananap, ug ang nagsakay sa mananap mao ang nagkontrolar sa mananap.

Ug ang babaye nga imong nakita mao ang dakong siyudad, nga nagahari ibabaw sa mga hari sa yuta. Pinadayag 17:18.

Ang pulong “naghari” nagpasabot sa paggunit ug sa pagmando ibabaw sa. Ang usa ka magkakabayo nagmando ibabaw sa mapintas nga mananap pinaagi sa paggunit sa renda. Ang kapapahan nagmando ibabaw sa pito ka mga ulo ug usab ibabaw sa pito ka mga bukid. Sa Daniel kapitulo dos, gipahibalo ni Daniel kang Nabucodonosor nga siya mao ang “ulo” nga bulawan. Sa Isaias kapitulo pito ang “ulo” usab usa ka hari, usa ka kapitolyo o usa ka gingharian.

Kay ang ulo sa Sirya mao ang Damasco, ug ang ulo sa Damasco mao si Rezin; ug sulod sa kan-uman ug lima ka tuig pagadugmokon ang Ephraim, aron kini dili na mahimong usa ka katawohan. Ug ang ulo sa Ephraim mao ang Samaria, ug ang ulo sa Samaria mao ang anak ni Remalias. Kon kamo dili motoo, sa pagkatinuod kamo dili mapalig-on. Isaias 7:7, 8.

Ang papasiya, nga mao ang babaye nga nagsakay sa mapintas nga mananap, nagahari ibabaw sa tanang mga hari sa yuta. Kadtong mga hari gihulagway ingon nga “napulo ka hari,” nga mao ang gahom sa dragon sa kataposang mga adlaw. Sila mao ang mga hari nga gikaubanan sa pagpakighilawas sa bigaon sa Tiro. Kadtong “napulo ka hari” napugos sa pagdawat sa awtoridad sa papasiya, apan ang pangunang hari niadtong napulo ka hari mao ang Tinipong Bansa sa Amerika. Busa ang Tinipong Bansa sa Amerika gihulagway usab pinaagi kang Ahab, ang hari sa napulo ka amihanang mga gingharian sa Israel. Ang numero nga “pito” nagakahulogan og “hingpit,” ug sa dihang ang papasiya gihulagway nga nagahari ibabaw sa mga hari sa yuta, nagahari usab siya ibabaw sa napulo ka hari ug nagalingkod siya ibabaw sa pito ka mga ulo.

Ania ang hunahuna nga adunay kaalam, kay ang mga manggialamon sa katapusang mga adlaw nagagamit sa pamaagi sa “lina ibabaw sa lina,” ug ilang giila nga ang matag usa sa mga simbolo sa pagdumala sa estado nga ginharian sa bigaon nagpaila sa mao rang kamatuoran. Nagmando usab siya ibabaw sa pito ka kabukiran, ug giila sa mga Millerite nga ang usa ka “bukid” diha sa tagna sa Biblia usa ka simbolo sa usa ka gingharian, apan ilang giila usab nga ang mga simbolo adunay labaw pa sa usa ka kahulogan.

Ang mga bukid simbolo usab sa usa ka iglesia. Ang “mahimayaong balaang bukid” sa Kasulatan nagrepresentar sa iglesia sa Dios.

Ang pulong nga nakita ni Isaias nga anak ni Amoz mahitungod sa Juda ug Jerusalem. Ug mahatabo kini sa kaulahiang mga adlaw, nga ang bukid sa balay sa Ginoo mapahamutang sa kinatumyan sa mga bukid, ug pagabayawon ibabaw sa mga bungtod; ug ang tanang mga nasod modagayday ngadto niini. Ug daghang mga katawhan mangadto ug magaingon, Umari kamo, ug mosaka kita ngadto sa bukid sa Ginoo, ngadto sa balay sa Dios ni Jacob; ug tudloan niya kita sa iyang mga dalan, ug molakaw kita sa iyang mga alagianan: kay gikan sa Sion mogula ang kasugoan, ug ang pulong sa Ginoo gikan sa Jerusalem. Isaias 2:1–3.

Ang “balay sa Ginoo” mao ang Iyang iglesia, ug kini usa ka “bukid.” Ang dakong bigaon naglingkod ibabaw sa pito ka mga bukid, sa ingon gipaila nga siya naghari ibabaw sa tanang mga iglesia, maingon nga siya naghari usab ibabaw sa tanang mga hari. Anaa kaniya ang paggahum ibabaw sa tanang mga iglesia ug sa tanang mga estado sa tibuok kalibotan.

Ang panan-awon nga giila ni Isaias nga miabot kaniya “mahitungod sa Juda ug Jerusalem,” nga atong bag-o lang gikutlo, nagapadayon, ug mao gihapon kini ang samang bahin sa kapitulo upat, ug sumala kang Isaias mao kini ang “maong adlaw” diin ang mga tawo nagaingon, “Umari kamo, ug mangadto kita sa bukid sa Ginoo, sa balay sa Dios ni Jacob.” Nianang maong yugto sa panahon, “pito ka babaye” ang gihisgotan.

Ug niadtong adlaw pito ka mga babaye mokupot sa usa ka lalaki, nga magaingon: Mokaon kami sa among kaugalingong tinapay, ug magasul-ob sa among kaugalingong bisti: tugoti lamang kami nga pagatawgon sa imong ngalan, aron mapapas ang among kaulawan. Niadtong adlaw ang sanga ni Jehova mahimong matahum ug mahimayaon, ug ang bunga sa yuta mahimong halangdon ug maanindot alang kanila nga nangalagiw sa Israel. Ug mahitabo nga kadtong mahibilin sa Sion, ug kadtong magapabilin sa Jerusalem, pagatawgon nga balaan, bisan ang tagsatagsa nga nahisulat uban sa mga buhi didto sa Jerusalem: Sa diha nga mahugasan na sa Ginoo ang kahugaw sa mga anak nga babaye sa Sion, ug mahugasan na niya ang dugo sa Jerusalem gikan sa kinataliwad-an niini pinaagi sa espiritu sa paghukom, ug pinaagi sa espiritu sa pagsunog. Ug si Jehova magabuhat ibabaw sa tagsatagsa ka puloy-anan sa bukid sa Sion, ug ibabaw sa iyang mga katiguman, sa usa ka panganod ug aso sa maadlaw, ug sa kahayag sa nagdilaab nga kalayo sa gabii: kay ibabaw sa tanang himaya may usa ka panalipod. Ug adunay usa ka tabernakulo nga mahimong landong sa maadlaw gikan sa kainit, ug mahimong dalangpanan, ug tagoanan gikan sa unos ug gikan sa ulan. Isaias 4:1–6.

Ang “adlaw” nga mao ang hilisgutan sa panan-awon ni Isaias mao ang “takna” sa dakong linog sa Pinadayag kapitulo onse. Ang mga manggialamon nga midawat sa pahimangno sa “pagbalik” gikan sa kapakyasan niadtong Hulyo 18, 2020, ug mituman sa mga kinahanglanon sa Levitico beinte-sais, ug nga gidala pagtinipon pinaagi sa nahaunang tagna ni Ezequiel, ginapatikan sa silyo sa diha nga ilang dawaton ang ikaduhang mensahe ni Ezequiel mahitungod sa upat ka hangin sa Islam. Dayon ginabayaw sila ngadto sa langit ingon nga usa ka bandila, ug ang ubang mga anak sa Dios didto sa Babilonia magsugod sa pagtubag sa tawag sa paggula gikan sa Babilonia, nga magsugod sa linog, nga mao ang haduol nang umabot nga balaod sa Domingo. Ang laing panon sa Dios makadungog sa mensahe sa paggula gikan sa Babilonia, ug sila magamantala, “Umari kamo, ug mangadto kita sa bukid sa Ginoo, sa balay sa Dios ni Jacob.”

Nianang “taknaa” ang dakong bigaon misugod sa pag-awit sa iyang mga awit ug sa pagpakighilawas uban sa mga hari sa yuta. Kadtong mga wala mahisulat sa basahon sa kinabuhi sa Cordero misunod sa bigaon, ug ang ilang mga iglesia nailalom sa iyang kagamhanan. Kining mga iglesiha girepresentahan ni Isaias ingon nga “pito ka mga babaye.” Kadtong “pito ka mga babaye” mao ang “pito ka mga bukid” nga pagaharian sa pagka-papa, samtang pugson sa Estados Unidos ang tibuok kalibutan sa pagtukod sa usa ka larawan sa mananap nga mapintas nga magasulti ug magapahinungdan sa tanan sa pagdawat sa timaan sa awtoridad sa pagka-papa.

Kadtong “pito ka babaye mokuport sa usa ka lalaki,” ug kana nga “lalaki” mao ang “lalaki” nga giila ni Pablo ingon nga “ang tawo sa sala.” Nianang panahon sa pagsulay kadtong magpabilin “sa Jerusalem, pagatawgon nga balaan, bisan ang matag usa nga nahisulat taliwala sa mga buhi sa Jerusalem.” Ang katawohan sa Dios mao kadtong anaa nianang yugto sa panahon kansang mga ngalan nahisulat sa basahon sa kinabuhi, ang basahon sa Cordero nga gipatay sukad pa sa pagtukod sa kalibotan. Ang laing pundok, nga mokuport sa “tawo sa sala,” mao kadtong anaa sa Kapitulo trese sa Pinadayag nga mosimba sa tawo sa sala.

Ug ang tanang nanagpuyo sa yuta mosimba kaniya, kadtong ang ilang mga ngalan wala mahisulat sa basahon sa kinabuhi sa Cordero nga gihalad sukad pa sa pagkatukod sa kalibotan. Kon adunay tawong may dalunggan, pamatia siya. Pinadayag 13:8, 9.

Ang “takna” sa dakong linog, nga mao ang krisis sa balaod sa Domingo, mao ang pagtapos sa hukom nga mapang-usisaon, ug ang hukom gipasukad kon ang imong ngalan makita ba o dili makita nga nasulod sulod sa basahon sa kinabuhi; busa, nianang panahona ang duha ka hut-ong nga girepresentahan pinaagi sa ilang kalabutan sa basahon sa kinabuhi maoy nag-ila sa mismong panapos nga mga talan-awon sa paghukom. Kadtong modakop sa “tawo sa sala,” nagpahayag nga sila “mokaon” sa ilang “kaugalingong tinapay, ug magasul-ob” sa ilang “kaugalingong bisti,” apan ang ilang pangunang tinguha mao ang “pagatawgon sa imong ngalan”.

Padayon nilang huptan ang ilang kaugalingong pahayag sa doktrina sa pagtuo (mokaon sa ilang kaugalingong tinapay), ug huptan ang ilang denominasyonal nga pagpamatuod (ilang kaugalingong bisti), apan dawaton ang ngalan sa “tawo sa sala.” Ang ngalan sa “tawo sa sala” mao ang “katoliko”, nga nagkahulogan ug “unibersal”. Kadtong mokuport sa “tawo sa sala,” nangandoy nga mahimong kabahin sa “unibersal nga iglesia”, nga mao ang Simbahang Katoliko. Gitinguha nila kana nga relasyon aron “kuhaon” ang ilang “kaulawan.”

Ang “kaulawan” nagtumong sa duha ka mahinungdanong bahin sa mananap nga naghari ibabaw sa tanang mga iglesia ug sa tanang mga nasod sa kaulahiang mga adlaw. Sa “takna sa dakong linog” diha sa Pinadayag onse, “ang ikatulong alaut moanhi sa madali.” Ang “ikatulong alaut” mao ang Islam. Sa “takna sa dakong linog” diha sa Pinadayag onse, motingog ang Ikapitong Trumpeta. Ang Ikapitong Trumpeta mao ang Islam. Ang Islam moigo sa “takna sa dakong linog,” kay ang tanang mga Trumpeta mao ang mga propetikong kasangkapan nga gigamit sa Dios sa paghukom batok sa pinugos nga pagsimba sa Domingo sa tibuok kasaysayan sa kalibotan.

Sa dihang ang “nasudnong kapildihan” sa Tinipong Bansa sa Amerika mahitabo, pinaagi sa hapit na umabot nga balaod sa Domingo, ang “mga nasod mangasuko.” Ang Islam mao ang nagpasuko

sa mga nasod diha sa tagna sa Biblia, sumala sa gihulagway sa unang paghisgot sa Islam diha sa basahon sa Genesis.

Ug ang manolunda ni Jehova miingon kaniya, Tan-awa, ikaw nanamkon ug manganak ug usa ka anak nga lalake, ug paganganlan mo ang iyang ngalan ug Ismael; kay si Jehova nakadungog sa imong kaguol. Ug siya mahimong usa ka tawong ihalas; ang iyang kamot batok sa matag tawo, ug ang kamot sa matag tawo batok kaniya; ug siya mopuyo sa atubangan sa tanan niyang mga igsoon. Genesis 16:11, 12.

Ang “pagbiaybiay” sa katapusang mga adlaw mao ang relihiyon sa Islam. Ang mga iglesia ug ang mga nasod sa kalibotan mapailalom sa kagamhanan sa Bag-ong Kalibotang Han-ay sa usa ka United Nations, nga gidumalahan sa Iglesia Katolika. Ang papa molingkod ibabaw sa usa-ka-kalibotang sistema, maingon nga gihatagan ni Constantine ang kapapahan sa iyang lingkoranan sa tuig 330. Ang mga nasod maghukom nga ang ilang abilidad sa pag-atubang sa pakiggubat nga gidala batok sa katawhan sa Islam, mahimo lamang pinaagi sa usa ka nagkahiusang paningkamot, nga magkinahanglan sa pagpasakop ngadto sa usa ka moral nga awtoridad, nga paga-insistihan sa Tinipong Bansa sa Amerika nga mao ang iglesiang Romano. Maingon nga gihatagan ni Justinian ang Iglesia Katolika sa iyang dakong awtoridad sa tuig 533, ang kasaysayan mausab. Ang Tinipong Bansa sa Amerika mopugos sa kalibotan pinaagi sa iyang gahum-militar sa pagtuman, maingon nga gibuhat ni Clovis alang sa Iglesia Katolika sa tuig 496. Ang kasaysayan sa bersikulo dosi sa Pinadayag trese mausab.

Ug ang mapintas nga mananap nga akong nakita sama sa leopardo, ug ang iyang mga tiil ingon sa mga tiil sa oso, ug ang iyang baba ingon sa baba sa leon: ug gihatag kaniya sa dragon ang iyang gahum, ug ang iyang trono, ug dakong kagamhanan. Pinadayag 13:2.

Sa diha nga ang larawan mapahimutang na, nan ang mga hari sa yuta, nga nasuko tungod sa mga pag-atake sa Islam, makaila nga ang pangkalibotang “pagpasipala” batok sa Islam nga gigamit aron mapahimugso ang tibuok-kalibotang larawan sa mananap, dili mao ang “pagpasipala” nga sa pagkatinuod gikabalak-an sa “tawo sa sala” (Jezebel). Ulahi na kaayo, masayran sa kalibotan nga si Jezebel walay bisan unsang pagtagad sa Islam, kondili nga ang tinguha sa iyang kasingkasing mao ang pagpatay kang Elias, maingon nga gipatay ni Herodias si Juan Bautista.

Ang “hunahuna nga may kaalam” mao ang “hunahuna sa manggialamon,” ug ang “manggialamon” mao kadtong nakasabut sa “pagdugang sa kahibalo” nga mamugna sa diha nga ang Leon sa banay ni Juda magbukas sa mga selyo sa Pinadayag ni Jesu-Cristo, sa dili pa matapos ang panahon sa pagsulay.

Ug siya miingon kanako, Ayaw timri ang mga pulong sa panagna niining basahana: kay haduol na ang panahon. Siya nga dili matarung, pasagdi nga magpabilin pa nga dili matarung: ug siya nga mahugaw, pasagdi nga magpabilin pa nga mahugaw: ug siya nga matarung, pasagdi nga magpabilin pa nga matarung: ug siya nga balaan, pasagdi nga magpabilin pa nga balaan. Pinadayag 22:10, 11.

Ang “pito ka ulo maoy pito ka bukid, diin nagalingkod ang babaye,” nagrepresentar sa kamatuoran nga ang kapapahan magahari ibabaw sa simbahan ug sa estado. Ang mga simbolo adunay labaw pa

sa usa ka kahulogan, ug ang mga simbolo kinahanglan hubaron ug sabton pinaagi sa konteksto sa pahayag diin ang mga simbolo gipakita. Mitungha ang pangatarungan nga ang bersikulo nagpaila nga ang mga ulo mao ang mga bukid, busa unsa man ang katarungan sa pag-ila sa usa ka kalainan tali sa mga ulo (pagdumala sa estado) ug sa mga bukid (pagdumala sa simbahan)? Ang maong kalainan gitukod diha sa Daniel kapitulo pito ug walo. Sa kapitulo pito, ang pagano nga Roma ug ang papal nga Roma kapwa giila nga “lahi,” gikan sa mga mananap nga miuna kanila.

Sa diha nga ang kapitulo siete ipatong sa kapitulo ocho (linya ibabaw sa linya), atong makita sa kapitulo ocho ang gamayng sungay sa Roma, nga nagalihokbalik tali sa lalaki, babaye, lalaki, babaye. Usa ka simbolo (ang gamayng sungay) nga nagrepresentar sa duha ka gahum. Niadtong mga kapitulo, ang usa ka sungay mao ang usa ka gingharian, ug ang usa ka gingharian mao usab ang usa ka ulo. Sa kapitulo ocho, ang gamayng sungay nagrepresentar sa duha ka gingharian, ang ikaupat ug ikalima nga gingharian sa tagna sa Biblia. Ang gamayng sungay sa simbolikong paagi nagrepresentar sa duha ka gingharian, ug ang duha ka gingharian nga iyang ginarepresentar mao ang mga gingharian nga nagpaila sa panaghiusa sa pagdumala sa estado ug pagdumala sa iglesia. Ang pito ka mga ulo, nga pito usab ka mga bukid, nagrepresentar sa duha ka gingharian, ug ang usa ka gingharian mao ang pagdumala sa iglesia ug ang usa mao ang pagdumala sa estado.

Sa Daniel kapitulo dos, adunay laing saksi niini nga maong symbolismong propetiko, kay didto ang katapusang gingharian, nga gisabtan sa mga Millerite nga mao ang ikaupat nga gingharian sa Roma, girepresentahan pinaagi sa puthaw ug lapok. Ang puthaw ug lapok gihiusa, bisan pa nga sa pagkatinuod ang puthaw dili mahiusa sa lapok. Apan sa dihang si Sister White nagkomento bahin sa “puthaw ug lapok,” iyang giila kini ingon nga simbolo sa pagdumala sa simbahan ug pagdumala sa estado, maingon sa girepresentahan sa gamayng sungay sa kapitulo walo, ug sa mga ulo sa Pinadayag disisiete nga mga bukid usab.

“Miabot kita sa usa ka panahon diin ang balaang buluhaton sa Dios gihulagway pinaagi sa mga tiil sa larawan diin ang puthaw gisagolan ug kolonon nga yutang lapok. Ang Dios adunay usa ka katawhan, usa ka pinili nga katawhan, kansang pag-ila kinahanglan pagabalaanon, nga dili dapat mahimong dili balaan pinaagi sa pagpandong sa ibabaw sa patukoranan ug kahoy, ug uhod, ug banag. Ang matag kalag nga matinumanon sa mga sugo sa Dios makakita nga ang nagpalahi nga kinaiya sa atong pagtoo mao ang Igpapahulay sa ikapito nga adlaw. Kon pasidunggan sa kagamhanan ang Igpapahulay sumala sa gisugo sa Dios, kini magabarug diha sa kusog sa Dios ug sa pagdepensa sa pagtoo nga sa makausa gitugyan ngadto sa mga balaan. Apan ang mga tawong-estado magaluyohan sa mini nga igpapahulay, ug ilang isagol ang ilang relihiyosong pagtoo uban sa pagtuman niining anak sa pagkapapa, nga ila kining ibutang labaw sa Igpapahulay nga gibalaan ug gipanalanginan sa Ginoo, nga gilain Niya aron bantayan sa tawo nga balaan, ingon nga usa ka ilhanan tali Kaniya ug sa Iyang katawhan ngadto sa usa ka libo ka kaliwatan. Ang pagsagol sa pagkamanggad sa iglesia ug pagkamanggad sa estado gihulagway pinaagi sa puthaw ug sa kolonon nga yutang lapok. Kini nga panaghiusa nagapahuyang sa tanang gahum sa mga iglesia. Kining paghatag sa iglesia sa gahum sa estado magadala ug daotang mga sangpotanan. Ang mga tawo hapit na makalapas sa utlanan sa pailub sa Dios. Ilang gipuhunan ang ilang kusog sa politika, ug nakighiusa sila sa pagkapapa. Apan moabut ang panahon nga silotan sa Dios kadtong nagpasipala sa Iyang balaod, ug ang ilang

daotang buhat mobalik batok sa ilang kaugalingon.” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 4, 1168, 1169.

Padayonon nato kini nga pagtuon sa sunod nga artikulo.

“Diha sa hulagway nga nagrepresentar sa buluhaton ni Cristo alang kanato, ug sa determinado nga pagsumbong ni Satanas batok kanato, si Josue nagatindog ingon nga labawng saserdote, ug nagahangyo pabor sa katawhan sa Dios nga nagtuman sa Iyang mga sugo. Sa maong higayon si Satanas nagrepresentar sa katawhan sa Dios ingon nga dagkung makasasala, ug nagapresentar sa atubangan sa Dios sa talaan sa mga sala nga iyang gitintal kanila nga buhaton sulod sa tibuk nilang kinabuhi, ug nagapangamuyo nga tungod sa ilang mga kalapasan, itugyan sila ngadto sa iyang mga kamot aron laglagon. Nagapugos siya nga dili sila panalipdan sa mga nagaalagad nga manulonda batok sa panaghiusa sa dautan. Napuno siya sa kasuko tungod kay dili niya mabugkos ang katawhan sa Dios sa mga bugkos uban sa kalibutan, aron mahatag kaniya ang hingpit nga pagkamasinugtanon. Ang mga hari ug mga magmamando ug mga gobernador nagpahamtang sa ilang kaugalingon sa timaan sa anticristo, ug girepresentar ingon nga dragon nga milakaw sa pagpakiggubat batok sa mga balaan—batok kanila nga nagabantay sa mga sugo sa Dios ug may pagtoo ni Jesus. Sa ilang pagdumot batok sa katawhan sa Dios, ilang gipakita usab ang ilang kaugalingon nga sad-an sa pagpili kang Barabas ilis kang Cristo.”

“Ang Dios adunay usa ka pakigbatok batok sa kalibotan. Sa dihang molingkod na ang hukom, ug pagaablihan na ang mga basahon, aduna Siyay makahahadlok nga husayon, nga unta karon makapahadlok ug makapakurog sa kalibotan kon ang mga tawo dili pa binutaan ug gibihag sa satanikong mga limbong ug mga paglimbong. Ang Dios maningil sa kalibotan tungod sa kamatayon sa Iyang bugtong nga Anak, nga sa tanang kahulogan ug katuyoan gilansang na usab sa kalibotan sa krus, ug gipakaulawan sa dayag diha sa paglutos sa Iyang katawhan. Gisalikway sa kalibotan si Cristo diha sa persona sa Iyang mga balaan, gisalikway ang Iyang mga mensahe pinaagi sa pagsalikway sa mga mensahe sa mga manalagna, mga apostoles, ug mga mensahero. Gisalikway nila kadtong mga kaubanan sa pagpanarbaho uban kang Cristo, ug tungod niini sila pagapaninglon.” Testimonies to Ministers, 38, 39.